

1.6.3

36b (תוריתא דנהמא) → 37b (פלפלי)

1. וכי תבאו אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל וצרתם ערלתו את פרו שלש שנים יהיה לכם ערלים לא יאכל: ויקרא יט, כג.
2. ארץ אשר לא במסקנת תאכל בה לחם לא תחסר כל בה ארץ אשר אבניה ברזל ומהרריה תחצב נחשת: דברים ח, ט

I ברכה on pepper:

a שהכל ד' ששת

b דבא: nothing; he is consistent as he rules that eating pepper (or ginger) on יו"כ isn't a violation of ענוי

i Challenge: ר"מ infers from v. 1 that trees whose fruit tastes like the tree are included in ערלה

1 Example: pepper → חייב בערלה (and חייב א"י lacks for nothing, as per v. 2)

2 Resolution: if it is moist and fresh – considered a fruit and ברכה; חייב ברכה; if dry – not a fruit (no ברכה)

ii Parallel: students asked מרימר about the exemption for chewing on ginger on יו"כ – but רבא himself had ruled that Indian ginger is permissible to eat and the ברכה is בפה

1 Resolution: if it is moist, considered a fruit; if not, exempt etc.

II ברכה on חביץ (mixture of flour, oil and honey) boiled in a pot and דייסא (pounded grain)

a שהכל דב יהודה

b במ"מ ד' כהנא

i All agree: if דייסא alone is there – במ"מ; disagreement if דייסא is made like חביץ (in a pot)

ii ד"י: honey is the main thing → שהכל

iii במ"מ ד"כ: flour is main thing → במ"מ

1 במ"מ – anything that has 5 grains – ר"כ should follow הלכה ד' יוסף

2 Comment: רב ושמואל also ruled that anything made of 5 grains is במ"מ

(a) Justification: 2nd statement may require visible grains → כל שיש בו (even if mixed in)(b) And: 1st statement, excludes rice/millet, but if visible, also במ"מ → כל שהוא (only 5 grains)

(i) Challenge: ר' יוחנן בן נורי רבנן ruling that we say במ"מ on rice bread must be רבנן of נורי רב → ר' יוחנן בן נורי רבנן ruling that we say במ"מ on rice and millet must be rejected (i.e. we recite במ"מ on rice and millet)

iv Note: in above ברייתא, we learned that if one chews wheat, he recites במ"מ

1 Challenge: ברייתא ruling that we say בורא מיני זרעים

2 Resolution: that follows ר' יהודה who has specific ברכות for each genus (as per 'א משנה)

v Revisiting "chewing rice": אחרונה is "nothing" (i.e. בורא נפשות)

1 Challenge: ברייתא teaching that we say ברכה אחת מעין שלש

2 Resolution: ר"ג vs. רבנן as per ברייתא (story with ר"ע) – proper reading of רבנן is "ואחרי ולא כלום"

III ברכה on ריהטא (similar to חביץ) according to רבא

a Original take: in areas (i.e. rural) where there's a lot of flour – במ"מ; in cities, where the honey is main – שהכל

b Second take: it's always במ"מ as per רב ושמואל's dictum

IV Back to the חביץ (רב יוסף)

a If: there are pieces of a כזית – המוציא and ברכת המזון (if not – במ"מ and א' מעין ג')

i Support: תוספתא re: eating מנחות – since they must be bunched into pieces of a כזית

ii Challenge: to תנא דבי ר"י, who requires מנחות be eaten as flour – should be במ"מ

1 Support: ruling that if he put together a כזית worth, is fully considered bread (חמץ/מצה)

2 Resolution: in that case, he rekneaded them – but, if so, should read ערסו, not ערסם

(a) Answer: case is where it all came from one large loaf

b Final ruling: ר' ששת – always המוציא (even if pieces are smaller) –

i Note (רבא): it must have the shape of bread (תוריתא דנהמא)